

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Klosterbrauerei Weißenhohe GmbH & Co. KG.

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: Z akt sprawy nie wynika, by strona wnosząca o unieważnienie powoływała się na istnienie jakiegoś prawa ze znaku. Żądanie unieważnienia znaku dotyczyło towarów należących do klas 32 (piwo) i 33 (wina, napoje alkoholowe, likiery, wina musujące, szampan).

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe uwzględnienie wniosku o unieważnienie znaku towarowego, polegające na unieważnieniu rejestracji wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do objętych wnioskiem towarów należących do klas 32 i 33.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego i jego błędne zastosowanie, a także wewnętrzna sprzeczność uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2006 r. — Austrian Relief Program przeciwko Komisji

(Sprawa T-235/06)

(2006/C 261/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Austrian Relief Program — Verein für Not- und Katastrophenhilfe (Innsbruck, Austria) (przedstawiciel: C. Leyroutz, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności noty debetowej nr 3240802998 z dnia 4 maja 2006 r.
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca została przez Komisję wybrana do realizacji projektu w Serbii, na podstawie umowy podpisanej w dniu 2 kwietnia 1998 r. (umowa Obnova) w ramach programu Obnova finansowanego przez Unię Europejską. Pismem z dnia 4 maja 2006 r. Komisja zażądała zwrotu całej kwoty uzgodnionej w tej umowie. Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko tej decyzji.

Po pierwsze skarżąca zarzuca, że Komisja nie była materialnie właściwa do wydania zaskarżonej decyzji, ponieważ kompetencja do rozstrzygania sporów wynikających z umowy Obnova należy do właściwego sądu w Brukseli.

Po drugie skarżąca podnosi, że strona pozwana dopuściła się naruszenia istotnych wymogów proceduralnych. W szczególności uważa, że naruszone zostało jej prawo dobycia wysłuchanym oraz że nie dopełniono obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 235 WE. W tym kontekście zarzuca dodatkowo błędną ocenę okoliczności faktycznych.

Wreszcie skarżąca zarzuca stronie pozwanej nadużycie władzy przejawiające się w żądaniu całej kwoty uzgodnionej w umowie Obnova, mimo iż umowa została prawidłowo wykonana, a projekty, rozpatrywane pojedynczo, rozwijały się prawidłowo.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2006 r. — Landtag Schleswig-Holstein przeciwko Komisji

(Sprawa T-236/06)

(2006/C 261/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Landtag Schleswig-Holstein (Kilonia, Niemcy) (przedstawiciele: S. R. Laskowski, J. Caspart)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- zawieszenie postępowania do chwili rozstrzygnięcia sporu zawisłego przed Trybunałem w tej samej sprawie; jeżeli Trybunał uzna się za niewłaściwy i skieruje sprawę na podstawie art. 54 statutu do Sądu Pierwszej Instancji;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 marca 2006 r. i 23 czerwca 2006 r. i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonych decyzjach Komisja oddaliła wniosek skarżącego o udzielenie dostępu do dokumentu SEK(2005) 420 powołując się na art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia w sprawie przejrzystości⁽¹⁾. Treść tego dokumentu stanowi analiza prawna dotycząca kompetencji Wspólnoty w dziedzinie przechowywania danych osobowych przez operatorów elektronicznych sieci komunikacyjnych.